

Orędzie Papieża Jana Pawła II na XXI Światowy Dzień Turystyki 2000 r. „Technika i przyroda: dwa wyzwania dla turystyki na progu XXI stulecia”

1. Wielki Jubileusz, rozpoczynający nowe tysiąclecie, jest czasem łaski, która rozjaśnia całe życie Kościoła. Daje wierzącym opatrnościową szansę głębokiej odnowy i jest kolejnym wezwaniem do powrotu do ewangelicznych źródeł. To wezwanie skierowane jest do całej społeczności kościelnej, ogarnia wszystkie formy jej działalności, jej zamierzenia i dążenia. W tym, duchu chrześcijanie winni zatem przeżywać także Światowy Dzień Turystyki, który obchodzony będzie 27 września 2000 r. Patrząc na turystykę w świetle obchodów jubileuszowych, wierni niech się starają znaleźć w niej pobudki do głębszej odnowy ewangelicznej w obliczu oczekiwań i wyzwań obecnej doby.

Jubileusz, odwołujący się do centralnego wydarzenia w ludzkich dziejach, staje się dla chrześcijan opatrnościową okazją do wyznawania wiary i do głoszenia Ewangelii z mocnym przekonaniem, że wcielenie Syna Bożego i zbawienie, jakiego On dokonał przez swoją śmierć i zmartwychwstanie, są prawdziwym kryterium, wedle którego należy oceniać doczesną rzeczywistość oraz wszelkie przedsięwzięcia mające czynić ludzkie życie coraz bardziej ludzkim (por. *Incarnationis mysterium*, 1).

W tej perspektywie pragnę podzielić się kilkoma refleksjami, aby dopomóc w lepszym zrozumieniu sensu tego doniosłego Dnia, dla którego Światowa Organizacja Turystyki wybrała w tym roku bardzo interesujący temat: „Technika i przyroda: dwa wyzwania dla turystyki na progu XXI stulecia”.

2. Jubileusz jest wielkim doświadczeniem duchowym - osobistym i wspólnotowym. Jego ośrodkiem powinno być wewnętrzne spotkanie z miłosiernym Bogiem, który w Chrystusie, jedynym Zbawicielu każdego człowieka i całego człowieka, otwiera mu swoje ojcowskie ramiona. Ale Jubileusz jest także wydarzeniem wspólnotowym - spotkaniem ludzi wierzących, powołanych do szerzenia orędzia Chrystusa w różnych częściach świata, który dzisiaj dzięki rozwojowi nowoczesnej techniki połączony jest coraz silniejszymi więzami wzajemnej komunikacji.

Przyroda i technika to dwie główne dziedziny, w których współczesny człowiek dostrzega możliwość realizacji swojego potencjału, zgodnie z nakazem Stwórcy, który jego pracowitym dłoniom powierzył wszechświat (por. *IV Modlitwa Eucharystyczna*). Jubileusz zaś chce sprawić, aby wierzący, oczyszczeni przez to spotkanie z Panem, z nowym entuzjazmem podjęli swoją misję w świecie. Misja ta każe zgłębiać nieustannie rzeczywistość wszechświata, śledzić

bieg dziejów, interesować się konkretnym życiem jednostek i narodów. Wszędzie musi dotrzeć zbawcze orędzie Chrystusa, ponieważ - jak przypomnieli Sobór Watykański II - „osoba ludzka (...) ma być zbawiona, a ludzkie społeczeństwo odnowione” (*Gaudium et spes*, 3). Oto niezmienny cel, który kieruje krokami Kościoła i pobudza go do nieustannych wysiłków, aby wnosił światło Ewangelii w każdą dziedzinę ludzkiego życia.

W tym kontekście obchody Światowego Dnia Turystyki jawią się jako cenna sposobność do refleksji nad możliwościami, jakie turystyka otwiera przed ewangelizacją. Dotyczy to nie tylko tych, którzy zajmują się turystyką ze względu na wykonywany zawód lub też poświęcają jej część swego wolnego czasu, lecz także tych, którzy mieszkają w miejscowościach turystycznych lub należą do chrześcijańskich wspólnot mających nieustanny kontakt z pielgrzymami i turystami.

3. Technika i przyroda to dwa ważne wyzwania stojące przed współczesną turystyką. Każą one przemyśleć na nowo niektóre jej istotne aspekty oraz zastanowić się nad możliwościami duszpasterskimi, jakie się z nią wiążą. Turystyka zmienia oblicze pod wpływem nowych wzorów życia. Od pewnego czasu „wypoczynek” staje się coraz częściej okazją do podróży lub do wakacji służących pogłębieniu kultury. Coraz silniejsze i powszechniejsze jest pragnienie „odkrywania” przyrody oraz gromadzenia nowej wiedzy i doświadczeń. Wykorzystując możliwości nowoczesnej techniki, można nawiązywać nowe kontakty i odbywać podróże rodzinne i grupowe, a ludzie żyjący w różnych miastach i krajach, zwłaszcza młodzi, mogą się wzajemnie odwiedzać.

Turystyka, właśnie ze względu na swoje rosnące możliwości, skłania do pewnych refleksji, które zyskują na znaczeniu także w świetle Wielkiego Jubileuszu. Mam tu na myśli dwa aspekty wydarzenia jubileuszowego: spotkanie z Chrystusem i doświadczenie wspólnoty, w którym turystyka może pomóc. Jeśli bowiem ożywia ją duch jubileuszowy, turystyka może się stać opatrnością przestrzeni spotkania i cenną sposobnością do okazania solidarności z innymi.

4. Przede wszystkim może być przestrzenią spotkania. Poprzez Jubileusz Kościół ogłasza, że dwa tysiące lat temu Bóg osobiście przyszedł na świat, aby mówić o sobie człowiekowi i wskazać mu drogę, którą może do Niego dotrzeć (por. *Tertio millennio adveniente*, 6). Podjęta wówczas inicjatywa Boża zachowała do dzisiaj moc oddziaływania i pozwala człowiekowi w każdej epoce, a więc także naszym współczesnym, przeżyć osobiste doświadczenie obecności Chrystusa we własnej historii.

Przestrzenią, w której dokonuje się to spotkanie, są przede wszystkim sakramenty pojednania i Eucharystii. Jednakże w tych sakramentach całe życie człowieka znajduje swój sens i kierunek w świetle promieniującym z wiary. Wakacje i podróże mogą zatem być sposobnością do uzupełnienia braków w człowieczeństwie i duchowości.

Pragnę z całego serca, aby turystyka była zawsze sposobnością do owocnych spotkań: do spotkania z Bogiem, który w stworzeniu i w dziełach ludzkich ukazuje nam swoją miłość

i opatrność; do spotkania z sobą samym, w postawie milczącej refleksji i wsłuchiwania się w głos własnego wnętrza; do spotkania z innymi, które pozwoli budować zgodne współistnienie między ludźmi i narodami.

5. Turystyka jest także okazją do solidarności. Wzywając do wewnętrznego nawrócenia i do pojednania z braćmi, Jubileusz zachęca wierzących i ludzi dobrej woli, aby tworzyli ład społeczny oparty na miłosierdziu, sprawiedliwości i pokoju. Przynagla też do uświadomienia sobie odpowiedzialności, jaką wszyscy ponosimy za środowisko naturalne oraz za sytuacje nędzy i wyzysku, w jakich żyją niestety rzesze ludzi w wielu krajach świata.

Orędzie Jubileuszu nakłania zatem pielgrzymów i turystów, aby mieli oczy zdolne „wizualizować” rzeczywistość, nie zatrzymując się na powierzchni zjawisk, zwłaszcza wówczas gdy odwiedzają miejsca i stykają się z sytuacjami, gdzie ludzie żyją w warunkach niedostatku, a ich dążenie do równomiernego rozwoju napotyka poważne przeszkody, których źródłem jest zaburzenie równowagi środowiska naturalnego albo strukturalne niesprawiedliwości.

Turystyka, która przybiera dziś rozmiary międzynarodowe, może zatem wnieść cenny wkład w kulturę solidarności i może sprzyjać owej współpracy międzynarodowej, do jakiej zachęca Jubileusz (por. *Incarnationis mysterium*, 12). Rzesza ponad 600 milionów ludzi, którzy każdego roku przemieszczają się z kraju do kraju, mogłaby przekształcić turystykę w ważny czynnik budowania świata otwartego na współpracę wszystkich, możliwą dzięki wzajemnemu poznaniu i bezpośredniemu kontaktowi między różnymi rzeczywistościami.

6. Życzę z całego serca, aby Światowy Dzień Turystyki obchodzony w Roku Jubileuszowym pomógł osobom odpowiedzialnym za ruch turystyczny i pracującym w tej dziedzinie, wierzącym i ludziom dobrej woli, jednostkom i wspólnotom uświadomić sobie wyzwania i możliwości, jakie niesie z sobą to rozległe zjawisko.

Wyrażam uznanie wszystkim pracownikom tego sektora za wkład, jaki wnoszą w jak najlepsze wykorzystanie czasu wolnego oraz w rozwój przyjaznych relacji między ludźmi i narodami. Dziękuję zwłaszcza duszpasterzom, którzy nie szczędzą sił, aby Ewangelia mogła przeniknąć także ten szczególny obszar ludzkiego życia.

Proszę Maryję, Gwiazdę Ewangelizacji, aby w niebie czuwała nad nami wszystkimi, i każdemu z całego serca udzielam specjalnego błogosławieństwa na znak mej nieustannej życzliwości.

Jan Paweł II

Źródło:

(L'Osservatore Romano, wyd. polskie, 21(2001)10, s. 4-5)